USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **M. Q.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2018, č. j. OAM-67/ZA-ZA11-ZA15-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2018, č. j. 4 Az 21/2018 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, shledána nepřípustnou jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany a řízení o ní bylo podle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti uvedenému rozsudku brojí kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatele k závěru, že byla podána opožděně.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že: „*[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. […]Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Z ustanovení § 106 odst. 4 téhož zákona vyplývá, že: „*[k]asační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. také platí, že: „*[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“

[5] Ze spisu městského soudu (konkrétně z doručenky na čl. 26) Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 15. 6. 2018 byl stěžovateli doručován napadený rozsudek. Stěžovatel však nebyl doručujícím orgánem zastižen; písemnost tudíž byla uložena a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Jelikož si stěžovatel písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla uložena a připravena k vyzvednutí, nevyzvedl, považuje se tato posledním dnem uvedené lhůty, tj. 25. 6. 2018, za doručenou.

[6] Z uvedeného je zřejmé, že dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., bylo pondělí 25. 6. 2018. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 9. 7. 2018. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel však kasační stížnost osobně podal až dne 29. 8. 2018; tedy opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že „*[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu